

38. ГОДИНА РАДИО ТЕМЕРИНА

ФРУШКА ГОРА

Од првог дана двојезички програм

Пре 38 година, 1. маја 1971. године, почео је са радом Радио Темерин, од првог дана на српском и мађарском језику. Експери-

Од 1987. године Радио Темерин емитује програм на ФМ фреквенцији од 93,5 мегагерца. Четири године касније изграђен је нови ан-



ментални програм почео је недељу дана раније.

У развоју Радио Темерина посебно је значајна 1981. година када је проширен простор Редакције, а студио и режија опремљени су савременом студијском опремом.

Године 1983. нова антена и средњеталасни предајник на темеринском Телепу, заменили су жичану антену и аматерски предајник.

тенски стуб у центру Темерина, а програм се емитује у стерео техници.

За резултате у раду Радио Темерин је у три наврата награђен највишим општинским признањем Октобарском наградом: 1984., 1996. и 1999. године.

Већ трећу годину Радио Темерин је у саставу КИЦ "Лукијан Мушички" - М.Милојевић

У МЕСНОЈ ЗАЈЕДНИЦИ СТАРО БУРЂЕВО

Обележена црквена и месна слава

Буревдан је црквена и месна слава Месне заједнице старо Бурђево у Темерину. Поводом Бурђевдана јуче је одржана и свечана седница Савета месне заједнице Старо Бурђево којој су, поред чланова Савета, присуствовали и **Андраш Густов**, председник општине Темерин, др **Олга Пекез** и **Мирослав Тепић**, чланови општинског Већа, представници и секретари осталих месних заједница и представници удружења грађана. Госте је поздравио **Радован Малковић**, секретар Месне заједнице Старо Бурђево. -П.П.

ПЕТИ МЕСЕЦ У ГОДИНИ

Мај - најлепши месец

Мај је пети месец у години и још од доба старог Рима има 31 дана. Име је по свој прилици добио по Маји, староримској богињи природе, плодне земље и биљака.

Ако би се бирао најлепши месец, мај би по већини био на првом месту. То је месец када се природа већ пробудила из зимског сна и сада све буја, расте и размножава се. Дани су приметно дужи, а сунце пријатно греје. Младе мајке изводе своју децу у шетњу и стиже прво воће и прво поврће.

Од свих дана маја, први је најважнији. Тада се у многим земљама света слави празник Дан рада. Овај празник је данас доста изгубио у свом сјају, а и на значају. Међутим, крајем 20. века био је то највећи државни празник у свим комунистичким земљама. Обележаван је грандиозним радничким и

војним парадама, нарочито у некадашњем Совјетском савезу. Као дан радника, Први мај, је почео да се слави 1889. у знак сећања на велике радничке демонстрације од 1. маја 1886. у Чикагу, када је дошло до сукоба радника и полиције.

Међутим, прослава Првог маја води порекло из много давнијих времена. У старом Риму су тог дана одржаване свечаности у част Флоре, богиње цвећа. А у средњем веку у Европи су се организовале процесије које су носиле зелене гранчице и венце, бирани су краљ и краљица маја итд. Овакве прославе су представљале заостатак некадашњих ритуала који су имали за циљ да обезбеде плодну жетву и увећају стада стоке.

Народна имена за мај су травањ, велики травањ, цветан, цветник, церешњар. -С.Ј.

www.temerin.org
sve na jednom mestu

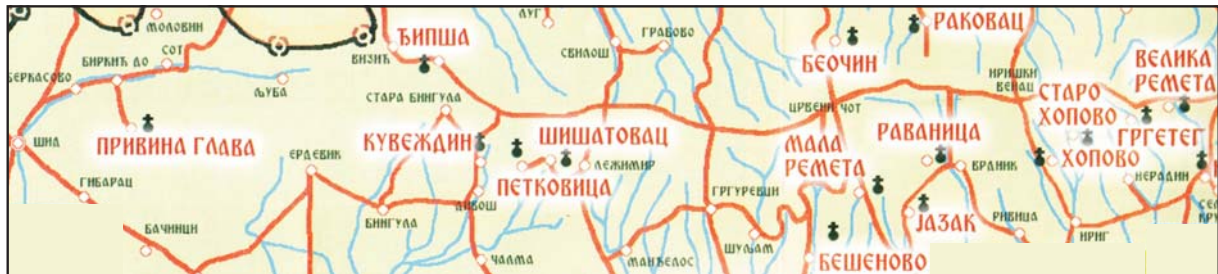
Светиње и школе

Манастири на широком пространству Фрушке горе - од Фенека, наомак Београда, па до Привине главе код Шида - били су, најпре, молитвена станишта и духовна средишта, али и народна зборишта и места где су настајала најзначајнија црквеноуметничка дела. Епископска седишта била су у манастиру Хопову у Крушеолу. Мошти светог кнеза Лазара вековима су пребивале у Врднику (сремској Раваници), светог Стефана Штиљановића у Шишатовцу, а светих Бранковића у Крушедолу. Целокупне мошти цара Уроша и данас су у манастиру Јаску, а светог Теодора Тирона у Хопову. Значајне одлуке за српски народ донешене су на црквено-народним саборима у Хопову и Крушедолу, а посебно у Сремским Карловцима, вароши која је и данас престони град Фрушке горе и епископско седиште Епархије сремске.

Фрушкогорски манастири су вековима били главна училишта и народне школе. Прва слова из псалти-

цели манастири, било да су их непријатељи палили и рушили, или да је због изгона и страдања калуђера манастир с временом запустео. Током протекла два светска рата велики борј црквеноуметничких драгоцености фрушкогорских манастира страдао је од Немаца и Хрвата. Библиотека манастира Шишатовца је уочи Другог светског рата, поред више од 5 хиљада наслова, имала и 92 рукописне књиге од почетка 15. до 18. века. Рат су преживеле само три рукописне богослужбене књиге.

Један број тих страдалних манастира с временом је обновљен - неки су и за неколико дана васкрсавали из пепела. Пролазило је и по неколико векова да би се неки од манастира васпоставио, а многи још чекају почетак обнове. Пример за то су манастири Шишатовца, Раковац и Кувеждин, Манастир Шишатовца је страдао у Другом светском рату (1942), али и после рата у време комунистичке владавине. Његова обнова



ра и часловца сричала је српска нејач у манастирима, а учитељи су им били калуђери. Од најранијих времена, уз тињање лојанице, смерни фрушкогорски иноци исписивали су на пергаменту или крутој хартији томове богословских размишљања и других црквенопоучитељних текстова.

Кроз архитектонске форме фрушкогорских храмова, конака и осталих манастирских здања могу се пратити токови уметничког обликовања, почев од моравског наслеђа, затим градитељства из турског доба, па све до барокне раскошности и неокласицистичких остварења.

Фреске у цркви манастира Хопова, Раковца, Петковице представљају последњи изданак црквеног сликарства изведеног у духу средњовековне традиције. Врднички (новораванички) живопис јесте најважна новог ликовног израз, познатог као славјански или православни барок.

Нажалост, са бројним ризницама уништени су и

почела је 1987. године и још траје. Некада је на васцелој Фрушкој гори било око 40 православних манастира, данас једва више од десет. Остали манастири су у рушевинама и темерљима у манастириштима и црквиштима.

По хришћанско-православном веровању, светиње не умиру, него само, услед неке недаће, замиру. Прође и по неколико векова или деценија па се оне поново обнове, како би служиле својој светој намени. Опет постају молитвена станишта, културна средишта и народна зборишта.

Тако је и са фрушкогорским манастирима, они су замирили, али никада нису умирали.

Фрушкогорски манастири нису само цркве и конаци, богате ризнице и древне књигохранилнице. Њихова животна снага и духовна вертикала јесу монаси, или, како народ каже, калуђери, сажитељи тих светиња, који их вековима граде и духовно богате, они су њихови чувари и наши молитвеници. -С.М.

ЗА ПРАВОСЛАВНЕ ВЕРНИКЕ - ХРАМОВНЕ СЛАВЕ

Свети великомученик Георгије Бурђевдан



Овај славни светитељ родио се у кући богатих и часних родитеља у Кападокији. Кад му је отац пострадао као хришћанин, мајка се преселила у Палестину где је дечак одрастао и већ у двадесетој години доспео до чина трибуна у служби цара Диоклецијана. У то време цар је започео велики прогон хришћана, али је млади Бурђе ступио пред цара и одважно рекао да је и он хришћанин.

Тиме је започело његово страдање за веру. Тамница, окови, крваве ране по целом телу и сва друга страшна мучења нису поколебали младића. Он се непрестано, усрдно и искрено молио Богу и Бог га је исцељивао и спасавао смрти на велико дивљење народа. Када је

Бурђе молитвом васкрсао једног мртваца, многи су примили веру, а међу њима и царева жена Александра, главни жрец Атанасије, земљорадник Гликерије, потом Валерије, Донат и Тирин.

Цар је најзад одлучио да Бурђа и своју жену осуди на смрт сечењем главе. Царица је издахнула на страстишту пре погубљења, а свети Бурђе посечен је 303. године. Многа чудеса дешавала су се од тада на његовом гробу. Господ га је, због његове искрене и непоколебљиве вере, учинио моћним да помаже свима који су у невољи и који га искрено славе и призивају његово име.

На Бурђевдан, 6. маја храмовна је слава наше цркве у Темерину - Старом Бурђеву. Тим поводом позивамо вас да својим молитвеним учешћем поделите са нама ову велику радост.

Распоред богослужења:

5. мај, уторак, вечерње почиње у 18 часова,
6. мај, среда, Света Литургија у 9 часова.

По подне у 18 часова вечерње богослужење, благослов кољива и колача, избор кума за идућу годину.

-Д.Т.

Свети Василије Острошки

Рођен је у Поповом селу у Херцеговини од простих и благородних родитеља. Од малена био је испуњен љубављу према вери и Цркви, а када је одрастао отишао је у требињски манастир Успенија Богородице и ту се замонашио. Као монах убрзо се прочу због свог озбиљно подвижничког живота, а доцније је изабран и посвећен за епископа захумског и скендерјског. Као архијереј живео је у манастиру Тврдошу и одатле утврђивао у православљу своје вернике чувајући их од турске свирепости и латинског лукавства. Када су Турци разорили Тврдош, Василије се преселио у манастир Острог где је наставио свој строги подвижнички живот, уз топле молитве и бригу за своје вернике.



Умро је у 16. веку, а његове чудотворне и целебне мошти и његов гроб чувају се до данашњег дана. У њихову моћ исцељења и утехе верују и притичу им и хришћани и муслимани. У Острогу се, сваке године на Тројице, одржава велики народни сабор.

На дан Св. Василија Острошког, 12. маја, храмовна је слава цркве у Сирнигу.

Распоред богослужења:

11. мај, понедељак, вечерње у 18 часова,
12. мај, уторак, Света Литургија у 9 часова.

После подне у 18. часова вечерње богослужење, благослов кољива и колача, избор кума за идућу годину.

-Д.Т.